Год выдання XVII-ы

№ 33 (581)

Субота,

24

кастрычніка 1964 г.

Цана 1 кап.

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА і ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ЎНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

Да ведама дэлегатаў XXIV прафсаюзнай канферэнцыі

XXIV прафсаюзная (студэнцкая) канферэнцыя Белдзяржуніверсітэта імя У. І. Леніна пачынае сваю работу заўтра, 25 кастрычніка, а 10 гадзіне ў 433-й аўдыторыі галоўнага корпуса.

ПРАФКОМ.

Справа кожнага камуніста і выкладчыка

Кастрычніцкая восень — дні залатога лістападу — незвычайны час у жыцці ўніверсітэцкага калектыву. Нібы строгія гаспадарскія агляды — і ўрачыстыя, і дзелавыя — адзін за адным праходзяць партыйныя і камсамольскія сходы, якія падводзяць вынікі работы групавых, курсавых, факультэцкіх калектываў, ухваляюць здабыткі і дасягненні, выяўляюць недахопы і хібы, вызначаюць задачы на будучае. Калектыўнае абмеркаванне выкананай работы паказвае, што ў параўнанні з папярэднімі гадамі ў мінулым годзе прыкметна актывізаваліся факультэцкія партыйныя і камсамольскія арганізацыі, удасканальваўся навучальны працэс, плённа папрацавалі выкладчыкі і студэнты ў галіне навуковых даследаванняў. Гэта радуе, але не дае права закрываць вочы на істотныя недахопы. На выхаваўчай рабоце студэнтаў — гэтай адказнай і вельмі адчувальнай да надвор'я ніве — усё яшчэ слабая ўсхожасць, заўважаюцца яўныя недасевы, бесклапотнасць. Кастрычніцкі Пленум Цэнтральнага Камітэта КПСС яшчэ раз вучыць нас цвяроза, аб'ектыўна, без зазнайства ацэньваць поспехі, прынцыпова і непрымірыма ставіцца да недахопаў, своечасова выяўляць і выпраўляць іх.

Як вядома, змест і стыль выхаваўчай работы ў вялікай, можна сказаць, рашаючай ступені залежыць ад адзінай мэтанакіраванасці ў рабоце партыйнай і камсамольскай арганізацый, ад таго, наколькі ўзгодненымі і рытмічнымі будуць іх агульныя намаганні. Штодзённае партыйнае кіраўніцтва работай камсамольскай арганізацыі — важнейшая ўмова поспеху. Ажыццяўляць сапраўднае партыйнае кіраўніцтва — гэта зусім не азначае «апякаць», пазбаўляць ініцыятывы, падмяняць камсамольскія камітэты і бюро. Якраз наадварот. Гэта азначае будзіць ініцыятыву, шукаць на аснове абагульнення лепшага вопыту новых магчымасцей і форм камсамольскай работы, вучыць маладых камсамольскіх важакоў і ўсіх камсамольцаў, дапамагаць ім, выхоўваць у іх актыўнасць, пачуццё адказнасці і гонару за сваю групу, курс, факультэт.

Перш за ўсё, кожны камуніст павінен чула ўспрыймаць біццё пульса камсамольскага жыцця, яго частату і перабоі. Гэтага павінны патрабаваць партыйныя бюро ад кожнага камуніста, ад кожнага выкладчыка. На жаль, мы вымушаны канстатаваць факты, калі партыйныя бюро факультэтаў недаацэньваюць гэтай умовы, не надаюць належнай увагі камсамольскаму жыццю, а часам нават не ведаюць, у якім яно стане. У стыль работы партыйных бюро па кіраўніцтву камсамольскімі арганізацыямі закралася хвароба, якую можна назваць справаздачным фармалізмам.

Так, у мінулыя два гады партыйнае бюро філалагічнага факультэта захапілася заганнымі метадамі работы ў камсамольскіх арганізацыях. Аснову бясплённага стылю складалі мімалётныя справаздачы камсамольскага камітэта на адкрытым партыйным сходзе без дэталёвага абмеркавання і амаль пры поўнай адсутнасці нават камсамольскага актыву, абавязковая пагрозлівая «накачка» сакратара камітэта, бравада рухомай магчымасцю размеркавання стыпендый і да т. п. У выніку гэтага камуністам і выкладчыкам філфака давялося сутыкнуцца з немалымі цяжкасцямі ў навучальнай і выхаваўчай рабоце, аддаць нямала часу і сіл, каб дамагчыся пакуль што сціплага, але ўжо прыкметнага кроку ў актывізацыі камсамольскага жыцця. Сёння прыемна адзначыць, што новы склад партыйнага бюро філфака зрабіў належныя вывады з леташняга горкага вопыту. Ужо заўважаюцца першыя добрыя прыкметы новых адносін бюро да работы камсамольскай арганізацыі. Дзякуючы клопатам і адказнасці, з якой партыйнае бюро падыйшло да падрыхтоўкі і правядзення камсамольскага сходу, яго работа прайшла на высокім арганізацыйным, ідэйным і дзелавым узроўні. Гэта быў добры камсамольскі сход, які вучыў і выхоўваў. Але гэтага нельга сказаць, напрыклад, пра камсамольскі сход юрыдычнага факультэта. Гэты сход быў непадрыхтаваны, прайшоў, як чарговае дзяжурнае мерапрыемства.

Яўна ненармальнае становішча склалася на фізічным факультэце. Магчыма, што факт зрыву камсамольскага сходу факультэта ў выніку няяўкі многіх камсамольцаў можна было б лічыць выпадковым. Але ж першае знаёмства з камсамольскай работай факультэта паказвае, што партыйнае бюро няўважліва, безадказна адносілася да стану і запатрабаванняў камсамольскага жыцця. Як жа інакш расцаніць адсутнасць у леташнім складзе партыйнага бюро адказнага за работу арганізацыі, якая налічвае больш як 1200 камсамольцаў? Ці можна вытлумачыць клопатамі аб «прадастаўленні ініцыятывы» той факт, што на пераважнай большасці пасяджэнняў камітэта камсамола фізфака ніхто з членаў партбюро не прысутнічаў? Магчыма, партыйнае бюро не лічыла гэта патрэбным, магчыма, яно дастатковую ўвагу аддавала кіраўніцтву і дапамозе камсамольскай арганізацыі ў іншых праявах, способах і формах работы? На жаль, гэтага сцвярджаць немагчыма. Толькі нязначная частка камуністаў-студэнтаў непасрэдна звязана з работай камсамольскай арганізацыі. Асабісты ўдзел камуністаў і выкладчыкаў у студэнцкіх мерапрыемствах, у рабоце камсамольскіх груп, у правядзенні камсамольскіх сходаў не вызначаўся актыўнасцю.

Ва ўмовах універсітэта надзвычай важна для правядзення палітыка-выхаваўчай работы настойліва запрашаць загадчыкаў кафедраў, вядучых спецыялістаў, супрацоўнікаў з высокай палітычнай і тэарэтычнай сталасцю. Нават тады, калі для гэтага неабходна скараціць колькасць пасяджэнняў вучонага савета, кафедры, розных, усё яшчэ занадта шматлікіх і працяглых, нарад. Здабытыя такім чынам гадзіны прынясуць куды больш карысці, калі яны пойдуць на непасрэдную сустрэчу з камсамольцамі, на асабісты ўдзел вучонага-фізіка ў рабоце камсамольскага сходу, у камсамольскіх мерапрыемствах, на ўважлівыя адносіны да кожнага камсамольца, кожнага студэнта. У выступленнях дэлегатаў XIX універсітэцкай камсамольскай канферэнцыі яшчэ раз была засведчана слабая сувязь паміж партыйным, прафесарска-выкладчыцкім калектывам і камсамольскай арганізацыяй фізфака.

Выступаючы на старонках «Праўды», рэктар МДУ імя М. В. Ламаносава акадэмік І. Г. Пятроўскі пісаў: «Для таго, каб быць добрым спецыялістам, трэба любіць сваю навуку, адчуваць, што твая праца карысна справе народа, справе будаўніцтва камунізма. Трэба ведаць, разумець задачы, якія ставіць партыя». Гэта дастойны адказ тым, хто спрабуе правесці падзел паміж «фізікамі» і «лірыкамі». У свой час камсамольскі калектыў фізфака даў рашучы адпор пропаведзям «чыстай фізікі» і «чыстай лірыкі». Але і сёння сярод камсамольцаў факультэта можна сустрэць нешматлікіх прыхільнікаў культу «чыстай фізікі», якія абыякава, а часам і пагардліва ставяцца да камсамольскіх даручэнняў і абавязкаў. Каму, як не камуністам і вядучым спецыялістам — аўтарытэтным фізікам трэба настойліва і штодзённа растлумачваць памылковасць такіх поглядаў, паказаць на прыкладах лепшых вучоных Савецкага Саюза і зарубежных краін, што сапраўднаму фізіку нашага часу, як і ўсякаму іншаму спецыялісту, акрамя спецыяльных ведаў, зусім неабходна ідэйна-палітычная падрыхтоўка, неабходны арганізатарскія здольнасці, актыўныя адносіны да вялікага жыцця, уменне бачыць сваю вучобу і працу часцінкай грандыёзных намаганняў партыі і народа?! Дзе павінны з'явіцца першыя парасткі такіх якасцей маладога фізіка? Перш за ўсё, на ніве студэнцкага камсамольскага жыцця.

Жыццё бурна ідзе наперад, узнікаюць новыя працэсы і з'явы. Часта бліскучыя дасягненні нашай краіны здаюцца некаторым людзям лёгкімі і толькі святочнымі. Асабліва маладым. За прыкладамі далёка хадзіць не трэба. За кароткі час фізічны факультэт вырас у магутны навучальны і навуковы арганізм. І ніхто гэтаму не здзіўляецца. Такая ўжо прырода і сіла нашага жыцця. Мы не супраць святочнага погляду на жыццё. Мы за такі погляд. Мы думаем, што нам трэба б часцей праводзіць святочныя мерапрыемствы з выпадку, скажам, адкрыцця новай лабараторыі, новага аддзялення, новага корпуса. Але мы заўсёды павінны падкрэсліваць, што нашы велічныя дасягненні — гэта вынік упартай працы, працы прафесіянальнай і грамадскай.

За апошні час на выкладчыцкую работу фізфака прыйшло многа маладых супрацоўнікаў, энергічных спецыялістаў, якія ведаюць сваю справу, але не заўсёды маюць вопыт выхаваўчай работы, уменне выкарыстоўваць свае веды ў такой складанай практычнай дзейнасці, як выхаванне людзей. Партыйнае бюро павінна ісці да іх з дапамогай і добрай парадай, павінна актывізаваць і накіроўваць гэтыя рэзервы выхавацеляў.

Наша краіна перажывае небывалы росквіт навукі і тэхнікі. Надзвычайна ўзрасла роля навукі ў стварэнні матэрыяльнай базы камунізма. Акцэнтуецца ўвага на практычным выкарыстанні навуковых дасягненняў у вытворчасці, у народнай гаспадарцы. Заканамерна, што такая задача навукі з'яўляецца самай важнай і ганаровай. Але разам з тым камуністы, прафесары, выкладчыкі ў лекцыях, гутарках, сустрэчах са студэнтамі павінны пераканаўча паказаць, што росквіт савецкай фізікі, матэматыкі, хіміі і іншых навук — гэта не праява «аўтаматычнага самаразвіцця», а вынік агульнага ўздыму савецкай культуры, вынік агульных намаганняў партыі, народа, вучоных.

Горкі папрок трэба выказаць і ў адрас камітэта камсамола ўніверсітэта. Камітэт павінен адчуваць кожны нерв камсамольскага жыцця, умець у сённяшніх справах **бачыць, прадчуваць** заўтрашні дзень камсамольскай арганізацыі. У складзе камітэта ёсць і камуністы — студэнты розных факультэтаў. Здавалася б, камітэт мае магчымасць дэталёва ведаць і канкрэтна кіраваць работай камсамольскіх арганізацый. А між тым, камітэт камсамола часта збіваецца на ролю рэгістратара падзей і з'яў у камсамольскім жыцці ўніверсітэта. Нярэдка бягучыя справы неўтаймаванымі хвалямі выносяць камітэт на мелкаводдзе. У выніку камітэт выбіваецца са стрыжнёвага рэчышча камсамольскага жыцця, пакідае без належнай увагі выхаваўчую работу сярод студэнтаў.

Адна з выдатнейшых ленінскіх традыцый — асабісты, непасрэдны ўдзел камуністаў у выхаваўчай рабоце сярод моладзі, у камсамольскіх мерапрыемствах. Асабісты прыклад меў заўсёды вялікае значэнне. Партыйныя арганізацыі факультэтаў не змогуць выканаць сваіх задач па выхаванню добра падрыхтаваных і ідэйна загартаваных спецыялістаў, калі ў выхаваўчую работу не будзе ўцягнуты кожны камуніст, кожны выкладчык.

Рэдакцыя спадзяецца, што пытанне аб рабоце з камсамолам будзе абмеркавана ў партыйных арганізацыях і факультэцкіх калектывах. Матэрыялы аб канкрэтных мерах і лепшым вопыце работы камуністаў у камсамольскіх групах рэдакцыя просіць дасылаць для апублікавання

У камітэце камсамола

19-га кастрычніка адбылося арганізацыйнае пасяджэнне камітэта камсамола БДУ імя У. І. Леніна, абранага XIX камсамольскай канферэнцыяй. Абавязкі паміж членамі камітэта камсамола размеркаваны такім чынам:

Георгій РЫЛЮК — сакратар камітэта камсамола;
Канстанцін СУЧКОЎ (4 курс гістфака) — намеснік сакратара па арганізацыйнай рабоце;
Соф'я ЛЫГА (3 курс геафака) — адказная за арганізацыйную работу;
Іван АКІНЧЫЦ (5 курс гістфака) — намеснік сакратара па ідэалагічнай рабоце;
Леаніла КРАСУЛЕВІЧ (4 курс біяфака),
Юрый МАКРЫЦКІ (3 курс фізфака),
Мікалай СТАШКЕВІЧ (3 курс гістфака) — адказныя за палітыка-выхаваўчую работу;
Георгій ЛАМАНОСАЎ (2 курс гістфака) — намеснік сакратара па рабоце з замежнымі студэнтамі;
Ніна ЦАРЭНКА (2 курс філфака) — адказная за работу з замежнымі студэнтамі;
Валянціна ПРАКАПЕНКА (3 курс матфака),
Віталій КАСЦЬЯНАЎ (2 курс юрфака) — адказныя за работу акадэмічнага сектара;
Анатоль ЯРОХІН (1 курс філфака),
Наталля КАМКІНА (2 курс хімфака),
Іван УРУБЛЕЎСКІ (4 курс матфака) — адказныя за культурна-масавую работу;
Віктар СІРАШ (3 курс юрфака) — адказны за навуковую работу;
Галіна КАВАЛЁВА (2 курс хімфака) — адказная за піянерскую работу;
Соф'я БАСКО (2 курс гістфака),
Ада КАВАЛЕЎСКАЯ (4 курс матфака) — адказныя за шэфскую работу;
Андрэй БАГАЧОЎ (2 курс матфака) — адказны за работу факультэта грамадскіх прафесій;
Іван ГУРЫН (3 курс фізфака) — адказны за спартыўна-масавую работу;
Леанід МАЛІНОЎСКІ (супрацоўнік біяфака) — адказны за работу з супрацоўнікамі і аспірантамі ўніверсітэта;
Міхаіл ДЗЯМЧУК (2 курс фізфака) — адказны за работу народнай дружыны;
Віктар ЛЕГАНЬКОЎ (2 курс філфака) — адказны за работу «камсамольскага пражэктара»;
Анатоль ЛЯПЁХІН (5 курс фізфака) — сакратар камітэта камсамола фізічнага факультэта;
Аркадзь БАБРОЎ (2 курс фізфака) — адказны за работу працоўнага сектара.

Сакратары факультэцкіх камітэтаў камсамола

Біялагічны факультэт — **Уладзімір Чарнагузаў** (3 курс);
Геаграфічны факультэт — **Мікалай Міхед** (2 курс);
Гістарычны факультэт — **Мікалай Капраўчук** (3 курс);
Матэматычны факультэт — **Мікалай Лучко** (3 курс);
Фізічны факультэт — **Анатоль Ляпёхін** (5 курс);
Філалагічны факультэт — **Мікалай Латыш** (2 курс);
Хімічны факультэт — **Аляксандр Карабан** (3 курс);
Юрыдычны факультэт — **Сяргей Пружаноўскі** (3 курс).

На фізічным, хімічным і іншых факультэтах вучыцца група кубінскіх студэнтаў. Яны рыхтуюцца стаць высокакваліфікаванымі спецыялістамі для народнай гаспадаркі, культуры і навукі вострава Свабоды.

На здымку: кубінскія студэнты С. Трыяна, Ф. Агірэ, Э. Альфонса працуюць у хімічнай лабараторыі.

Фота В. ЛУЦЭНКІ.

Па законах камсамольскага жыцця

18 кастрычніка ў актавай зале галоўнага корпуса адбылася XIX агульнаўніверсітэцкая камсамольская канферэнцыя. Яна абмеркавала справаздачныя даклады камітэта камсамола ўніверсітэта (дакладчык Г. Рылюк) і рэвізійнай камісіі (старшыня—В. Смаргуноў).

У спрэчках выступілі сакратар партыйнага камітэта ўніверсітэта А. Я. Бураўскі, прарэктар па вучэбнай рабоце А. Я. Малышаў, сакратар Мінскага прамысловага абласнога камітэта ЛКСМБ І. М. Пермякова, В. Самец (дэлегат філалагічнага факультэта), П. Салаў (дэлегат фізічнага факультэта), А. Збрыцкі (старшыня праўлення клуба БДУ), А. Ляпёхін (дэлегат фізічнага факультэта), Л. Маліноўскі (дэлегат біялагічнага факультэта), І. Акінчыц (дэлегат гістарычнага факультэта), О. Буланчыкава (дэлегат філалагічнага факультэта), В. Д. Лапцёнак (член партыйнага камітэта ўніверсітэта), В. Зіневіч (дэлегат геаграфічнага факультэта) і іншыя — усяго 16 чалавек.

Пасля абмеркавання справаздачных дакладаў канферэнцыя прыняла разгорнутую пастанову.

Канферэнцыя абрала новы камітэт камсамола з 25 чалавек, рэвізійную камісію з 9 чалавек і дэлегатаў на XI камсамольскую канферэнцыю Ленінскага раёна г. Мінска. На арганізацыйных пасяджэннях камітэта камсамола і рэвізійнай камісіі сакратаром камітэта быў абраны Георгій Рылюк, а старшынёй рэвізійнай камісіі Яўген Брыгадзір — студэнт 1 курса гістарычнага факультэта.

Дзевятнаццаць разоў за пасляваенныя гады ўніверсітэцкая камсамольская арганізацыя даручала сваім пасланцам на канферэнцыі абмеркаваць зробленае за год, выявіць хібы ў рабоце, вырашыць, як ліквідаваць недахопы, намеціць канкрэтны план дзеянняў на бліжэйшы год. Але кожны раз не толькі мінулае, сучаснае ці недалёкае будучае турбавала дэлегатаў. Ва ўсім — у раўнівым позірку ва ўчарашні дзень, у клопатах сённяшняга, у складанні планаў на заўтра — было відаць: гэта яшчэ некалькі цаглінак у велічны будынак нашай светлай будучыні — камунізма.

XIX універсітэцкая камсамольская канферэнцыя адбылася ў нядзелю, 18 кастрычніка. Можна не задумваючыся сказаць, што яна выканала тую ролю, якую павінна была выканаць: выпрацаваць кірунак у рабоце камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта на бягучы навучальны год. І сакратар камітэта камсамола Георгій Рылюк у справаздачным дакладзе, і дэлегаты канферэнцыі ў выступленнях вельмі выразна падкрэслівалі адну думку: як мага больш працаваць з камсамольскімі групамі, як мага больш працаваць з кожным членам арганізацыі.

Універсітэцкі камсамольскі калектыў налічвае ў сваіх радах 4100 чалавек. Лічба ўнушальная. Зразумела, вельмі складана весці работу ў такім калектыве. Тут і 1200 камсамольцаў фізфака і ў пяць разоў менш камсамольцаў гістфака; тут і факультэцкія арганізацыі, дзе дзевяць з кожных дзесяці — студэнты, і арганізацыі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі і падрыхтоўчага факультэта, дзе студэнтаў увогуле няма. І ўсё ж з такім калектывам працаваць лёгка, бо аб'ядноўвае ён у сваіх радах тых, хто носіць гордае імя члена Камуністычнага Саюза моладзі.

Статут ВЛКСМ абавязвае кожнага камсамольца быць для ўсіх прыкладам у працы і вучобе, у павышэнні прадукцыйнасці працы і авалоданні тэхнікай, у барацьбе за ўсё новае і прагрэсіўнае, у строгім захаванні працоўнай і дзяржаўнай дысцыпліны, у памнажэнні грамадскай і сацыялістычнай маёмасці—асновы магутнасці і працвітання Савецкай Радзімы. Статут ВЛКСМ абавязвае кожнага камсамольца актыўна ўдзельнічаць у палітычным жыцці народа, растлумачваць моладзі палітыку Камуністычнай партыі, паказваць прыклад у выкананні свайго грамадскага абавязку, настойліва авалодваць асновамі марксісцка-ленінскай навукі, ведамі, культурай. Статут ВЛКСМ абавязвае кожнага камсамольца весці рашучую барацьбу з усімі праявамі буржуазнай ідэалогіі, з дармаедствам, хуліганствам, п'янствам, рэлігійнымі і іншымі перажыткамі ў свядомасці людзей.

Здавалася б, няма асаблівай патрэбы паўтараць гэта лішні раз, бо пераважная большасць камсамольцаў выдатна ведае свае абавязкі, выконвае іх і гэтым садзейнічае выкананню тых задач, што стаяць перад Камуністычнай партыяй і савецкім народам у будаўніцтве камунізма. Але, на жаль, сярод камсамольцаў універсітэта ёсць яшчэ невялікая частка тых, хто так ці інакш парушае патрабаванні Статута ВЛКСМ.

Давайце прааналізуем некаторыя факты. Галоўны абавязак пераважнай большасці камсамольцаў вышэйшай навучальнай установы — паспяховае авалоданне ведамі, імкненне да таго, каб стаць высокакваліфікаванымі спецыялістамі. І вось перад намі лічбы. З 4037 студэнтаў універсітэта (а сярод іх — пераважная большасць камсамольцаў), якія здавалі экзамены ў летнюю сесію мінулага навучальнага года, 294 атрымалі нездавальняючыя адзнакі, а 2352 — добрыя і здавальняючыя. Гэта значыць, што 294 чалавекі дарэмна патрацілі цэлы год часу, а значная частка студэнтаў працавала не ў поўную сілу. Зразумела, што здавальняючую адзнаку не вельмі цяжка атрымаць, хоць яна і сведчыць аб станоўчых ведах.

Дзе прычына такой вялікай непаспяховасці? Каб уявіць сабе гэтую лічбу — 294, успомнім, што на кожным з такіх факультэтаў, як біялагічны, гістарычны, юрыдычны, геаграфічны, вучыцца прыкладна столькі студэнтаў. І вось прычына непаспяховасці: недастатковая ўвага да вучобы студэнтаў з боку камсамольскай арганізацыі. Не будзе перабольшваннем, калі мы скажам, што вялікая праца з мастацкай самадзейнасцю, народнай дружынай, факультэтам грамадскіх прафесій, спартыўнымі секцыямі і г. д. патрабуе вельмі многа сіл і энергіі, адцягвае ўвагу камітэта камсамола. Камітэт многа ўвагі ўдзяляе гэтым пытанням. І гэта неабходна. У той жа час ён недастаткова займаецца пытаннямі вучобы.

Безумоўна, мы не супраць удзелу студэнта, камсамольца ў грамадскай рабоце, у грамадскім жыцці ўніверсітэта. Але галоўнае патрабаванне да гэтага — вучоба не павінна адкладвацца на другі план. Паглядзім, як праходзяць камсамольскія сходы ў некаторых групах. Калі абмяркоўваецца пытанне, як правесці вечар адпачынку, то адразу ж разгараюцца гарачыя спрэчкі аб гэтым. Варта ж паставіць на парадак дня пытанне аб непаспяховасці таго ці іншага студэнта або аб пропусках заняткаў — актыўнасць камсамольцаў знікае. Вось тут і неабходна, каб у жыццё групы ўмяшаўся факультэцкі камітэт камсамола, каб ён растлумачыў яшчэ і яшчэ раз ісціну, што студэнт павінен перш за ўсё добра вучыцца.

І вельмі радуе, што на канферэнцыі ішла вялікая размова аб гэтым найпершым абавязку студэнта-камсамольца. Няма неабходнасці пералічваць факультэты і курсы, групы і асобных камсамольцаў, якіх дэлегаты горача крытыкавалі з трыбуны канферэнцыі. Важна тое, што амаль 800 дэлегатаў канферэнцыі разам шукалі шляхі да таго, як палепшыць паспяховасць студэнтаў. Шляхоў гэтых многа — кантроль за вучобай і наведваннем заняткаў кожным студэнтам, дапамога малодшакурснікам у набыцці навыкаў канспектавання лекцый, правільнай работы з кнігай і размеркавання свайго часу, высокая патрабавальнасць выкладчыкаў да студэнтаў і саміх студэнтаў да сябе і сваёй вучобы.

І толькі калі з вучобай усё ў парадку, пачынаецца другі бок студэнцкага жыцця: гурткі мастацкай самадзейнасці, студэнцкае навуковае таварыства, спорт. Удзел кожнага студэнта ў грамадскай працы павінен не перашкаджаць вучобе, а дапамагаць ёй, узбагачаць студэнта ведамі, рыхтаваць яго да самастойнай працы, да самастойнага жыцця.

Вось у такім напрамку і праходзіла работа канферэнцыі.

Вельмі важнай тэмай, якую таксама абмяркоўвалі дэлегаты канферэнцыі, было пытанне аб палітыка-выхаваўчай і культурна-масавай рабоце. Яно пастаянна знаходзіцца ў цэнтры ўвагі камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта, якая працуе ў цесным кантакце і пад кіраўніцтвам партыйнай арганізацыі. Формы і метады палітыка-выхаваўчай і культурна-масавай работы прымяняліся самыя розныя. Чытанне лекцый і дакладаў, правядзенне палітінфармацый, гутарак у групах і ў інтэрнатах, экскурсіі на прадпрыемствы, у калгасы і саўгасы рэспублікі, абмеркаванне кінафільмаў і тэатральных пастановак, дыспуты на кнігах, сустрэчы з перадавікамі вытворчасці — усё гэта садзейнічала выхаванню студэнцкай моладзі. Немалое значэнне мае творчая садружнасць студэнтаў з ударнікамі і брыгадамі камуністычнай працы.

Гаворачы аб палітыка-выхаваўчай і культурна-масавай рабоце. сёння нельга забывацца пра тое, што ў нашым жыцці сустракаюцца яшчэ факты амаральных учынкаў камсамольцаў. Рэктарат вымушан час ад часу выключаць такіх студэнтаў, у тым ліку і камсамольцаў, з універсітэта за п'янкі, хуліганства і г. д.

І хоць выпадкаў такіх не так ужо і шмат, задача камсамольскай арганізацыі — не дапускаць ніводнага амаральнага ўчынку, змагацца, каб кожны камсамолец, кожны студэнт ні на хвіліну не забываўся, што ён павінен ісці ў авангардзе савецкай моладзі.

Работа XIX камсамольскай канферэнцыі прайшла на высокім ідэйна-палітычным узроўні. І мы верым, што камсамольская арганізацыя выканае тыя задачы, якія стаяць перад ёю ў бягучым навучальным годзе, і да наступнай, XX канферэнцыі прыйдзе з новымі поспехамі.

Я. ЛЯХАЎ.

За званне майстра

Учора пачаўся самы буйны за ўсю гісторыю ўніверсітэта турнір з нормай майстра спорту па рускіх шашках. У ім удзельнічаюць 8 запрошаных майстроў спорту (Плакхін, Файнберг, Берлінкоў, Бельскі, Прыяткін, Эльтэрман, Гардзевіч, Вярцінскі) і 8 мацнейшых універсітэцкіх шашыстаў — кандыдатаў у майстры. Пачатак спаборніцтваў штодзённа з 18 гадзін у фае 3-га паверху галоўнага корпуса. Турнір закончыцца 10 лістапада.

Г. ДРАБУШЭВІЧ.

Ва ўніверсітэце працуюць два кіёскі — кніжны і перыядычных выданняў. Якой папулярнасцю яны карыстаюцца ў студэнтаў і супрацоўнікаў універсітэта, можна меркаваць па здымку, які зроблен каля аднаго з іх — кіёска перыядычных выданняў.

У факультэцкіх камсамольскіх арганізацыях

Камітэт пачаў работу

Сваю практычную работу новы камітэт камсамола філфака пачаў з таго, што правёў семінар групкамсоргаў. На семінары былі абмеркаваны арганізацыйныя пытанні, заслуханы справаздачы групкамсоргаў. Выявілася, што некаторыя групкамсоргі недасканала ведаюць, як правільна весці ўнутрысаюзную работу, таму ў сваёй дзейнасці дапускаюць хібы.

З пытаннем аб задачах камсамольскай арганізацыі ў бягучым навучальным годзе выступіў дэкан факультэта Р. В. Булацкі. Члены камітэта камсамола, загадчыкі аддзелаў расказалі пра спецыфіку і напрамкі работы пазаштатных аддзелаў.

У заключэнне семінара яго ўдзельнікі наведалі Дзяржаўны мастацкі музей БССР.

А. ЯРОХІН.

член камітэта камсамола БДУ, студэнт 1 курса аддз. журналістыкі.

Прыгоды Мякіша-Падмазоўскага

«Подхалим — льстивый попрошайка, пролаз, плут и лукавец».

(Слоўнік Даля, стар. 214).

Калі ты, паважаны чытач, скажаш, што знаёмы з Мякішам-Падмазоўскім, мы не будзем з табою спрачацца, хоць сярод нас і няма чалавека з такім прозвішчам. І ўсё ж ён жывы і надзвычай жывучы. Яго мяккі, угодлівы голас не-не ды і праклюнецца ў голасе некаторых людзей, з якімі мы сустракаемся ў нашым штодзённым жыцці.

Падмазоўскі пад дотыкам і ціскам часу вельмі гнутка змяняе сваю форму, бо ён жа яшчэ і Мякіш. У нядаўнім мінулым ён ляпіў сябе пад густ уплывовай асобы. Цяпер жа яго аблічча стала куды больш рухомым: вымушан ляпіць сябе пад густ і пагляд калектыву. Жывецца яму нялёгка. Абшчыпаны Мякіш падсохнуў і змізарнеў, затое другая яго палавіна — Падмазоўскі — часта пазірае на нас падмасленымі анёльскімі вачыма.

Сёння мы раскажам пра некаторыя прыгоды Мякіша-Падмазоўскага. Калі ты, чытач, пазнаеш у ім свайго знаёмага, дай яму прачытаць гэты нумар нашай газеты.

1.

З самага ранку Мякіш-Падмазоўскі быў незадаволены сабою. Чорт ведае што! Перад тым, як ісці здаваць экзамен самому Зубру Сілу Мілавічу, ён глянуў у люстэрка і ўбачыў там такую бяскрыўдную мордачку. На шчоках дрыжаў лёгкі цень разгубленасці, галава схілена крыху набок, вочы апушчаны. Калі яны крыху падымаліся, у іх нясмела, але выразна высвечваліся словы: «Вінават... Не дачытаў... Ваш прадмет такі складаны!» І рука сціскала лацкан, што бліжэй да сэрца. Калі той, хто глядзеў у люстэрка, нарэшце, з палёгкай уздыхнуўшы, падняў вочы і гатовы быў сказаць сам сабе: «Малайчына, выдатна», Мякіш-Падмазоўскі раптам уздрыгануўся. Які жах! На самай макушцы ёршыкам тырчалі валасы. Які жах! Можна падумаць, што ў яго ёсць нейкая якасць ярішыстасці. Тады трэба будзе рыхтавацца, выказваць сваю думку, а то—крый бог — яшчэ і спрачацца!.. Добра, што ў пакоі нікога няма. Хлопцы, склаўшы кнігі ў высокія роўныя слупы, пайшлі ўжо на экзамен. Падмазоўскі ўзяў з Янкавай тумбачкі пляшку з алеем, шчодра лінуў у жменю і перакуліў яе на макушцы. Затым шчыльна пацёр далонню, расчасаў валасы і глянуў у люстэрка. Стаяць, кудлы праклятыя! Яму нічога не заставалася, як разбіць яйка і аддзяліць бялок ад жаўтка.

На экзамене Мякіш-Падмазоўскі гаварыў, што з захапленнем чытаў працы Сілы Мілавіча (але, на жаль, іх нялёгка засвоіць), што вырашыў прысвяціць сваё жыццё (у будучым) прадмету Сілы Мілавіча, што гатовы стаць на калені перад тым, хто прысвяціў сябе такой усеабдымнай галіне навукі... А Сіла Мілавіч нешта незадаволена, але мякка бурчаў і ўсё пытаў, пытаў... Галава Мякіша ўгравалася, яму здавалася, што хутка закіпяць мазгі і ён апантана кінецца з пакою. Можа ўжо ў апошні раз ён крышку ўзвёў сухія пачырванелыя вочы і тут заўважыў, што Сіла Мілавіч утаропіўся на яго макушку. «Няўжо ўстыркліся, акаянныя?!» — мільганула думка. «Трэба было маргарынам. Цяпер — капут». Мякішу стала горача, горача...

Шырока расплюшчаныя вочы Сілы Мілавіча застылі. Гэты добры хлапчына сівеў на яго вачах. (Запякаўся бялок). Стары прафесар разгубіўся і вінавата сказаў:

— Вы нездаровы. Відаць, Выператаміліся ў час падрыхтоўкі. Працаваць трэба разумна. Беражыце сябе, беражыце, малады чалавек. Я Вам стаўлю тройку... Выправіцца здароўе — прыходзьце пераздаваць... Але галоўнае...

Яшчэ скрыпелі дзверы, а Мякіш таропка насоўваў шапку. Ён стомлена ўсміхнуўся аднакурснікам:

— Здаваць яму—адна асалода.

І сціпла пакрочыў на вуліцу. Там ён зняў шапку, высока ўзняў галаву: навакол толькі незнаёмыя. Ішоў паважна і нетаропліва. Нейкая высокая старая, абганяючы, яго, прашаптала:

— Такі малады, а галава ўжо, як снег.

Ён нічога не зразумеў. У гэты час ён думаў пра тое, што ён разумны, ведае меру і не патраціў маргарыну. Яшчэ спатрэбіцца.

Іван КАЗАЧНІК.

Рэдактар П. СІЛІВАНЧЫК.

Адрас рэдакцыі:
г. Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 02460. Тыр. 2000. Зак. 3722.